

1871

C O D I C E S

1872

ter animalia homo dicitur esse liberi arbitrij et dominus propositorum suorum &c. Sunt Sermones numero LVII. et postremus Sabato in quatuor temporibus finit: eterne et beate vite bona. Ad quam vitam nos perducat ihesus marie filius qui est in secula benedictus Amen. Adiectus est manu Sec. XV. Elenchus Casuum Excommunicationis et Suspensionis a Communione, quem in Germania scriptum probant inspersa Vernacula Kirichprwchl, Kirichdieb, et Aufreytter der weingart oder achker oder pawm.

III. fol. 113. ἀνεπιγραφως sequuntur magno numero Sermones de Festis Domini, B. V. M. et Sanctorum per anni circulum, adiunctis Sermonibus de Communiss. ad quos Lector in Festis minus celebribus saepe remittitur. Sermo primus est *De sancto Nicolao confessore*, et incipit: *Thezaurus desiderabilis oleum in habitaculo iusti. Prou. 21. Consuetudo est in ipsis magnis curijs quod aliter prouidet rex tunc quando ingreditur bellum &c.* Non dubitem et hos Sermones ad Nicolaum Asculanum referre, cui citati Bibliothecarii Sermones de Sanctis tribuunt, alicubi, ut ajunt, forte latentes. Inter eos geminum *de undecim milium virginum* fol. 152. p. 2. et fol. 162. p. 2. reperiri miror. Saepe per decursum, et maxime in fine Sermonum monetur Orator: *Dic bistoriam; unde vides, Adparatum potius esse, quam Sermones elaboratos.* Finis est in S. Dominico et ejus ordine: *quia*

armati sunt armatura illius, que demonum potentiam subiugavit scilicet marie virginis que dedit eis habitum. *Et dic qualiter et fac finem. Amen.* Subdidit Scribajocularis: *Explicit per manus et non per pedes.*

IV. fol. 184. accedit a manu recentiore Συλλογη Sermonum variorum, qui fortasse Nicolai Asculani Supplementum sunt, nihilque offerunt notatu dignum, sed illos praecedit Elenchus interpres sacrorum Librorum, e quo ridicula quaedam adscribam: *Ad Philippen. zu den versmebern, qui plus philippendebant doctrinam quam omnes greci. Ad Galathas: zu den muetern. Ad Colonice. proprio nomine redditur ab aqua colonia ubi Johannite sedent. Numeri. Das puch der czal oder der iuden rayfung uber dew wuchst (Wüste). Apocalypsis. Das puch der gotleichen taugen &c. Thecae Codicis interius fragmentis membraneis Talmudicis currente calamo exaratis convexitate sunt.*

DCCLXXX.

Codex membraneus lat. Sec. R. 934 XIV. Folior. 164. f. per duas columnas nitide, multis tamen vocum contractionibus exaratus, fronte deaurata et coloribus distinctus, olimque Collegii S. J. Viennae hunc minio Titulum praefert: *Incipit postilla super euangelia dominicalia tocius anni exceptis quadragesimalibus edita a fratre francisco de ciuitate astensi de ordine fratrum minorum. Dominicana*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1435

1873

H O M I L E T I C I .

1874

minica prima aduentus domini. Initium est: *Erunt signa in sole et luna et stellis &c. Luce 21.* Quamuis ihesus christus in morte cuiuslibet singulare iudicium secundum merita et demerita iuste exerceat. tamen quia tale iudicium nobis est occultum. et quo ad penam et quod ad gloriam imperfectum. et etiam solum respectu hominum et non demonum. ideo necesse est uniuersale iudicium omnium similiter viuorum et mortuorum in fine mundi esse futurum. Quaevis Postilla in plures Partes literales primum, dein morales abit, quaevis Pars divisionibus scatet. Ita v. g. Postilla III. Humilitas est boni conservatiua. Sui uilificatiua. A malo preseruatiua. In Johanne Baptista commendatur Diuine gratie conseruacio ex testimonii ueritate. Humane sufficientie uilificatio ex nominis proprietate. A mentis turbacione preseruacio ex obprobrij humilitate. &c. Ita similiter desinentia seabantur sacri illi Oratores ad res ope rhythmi memoriae firmius imprimendas. Locis PP. saepe utitur Noster, de temporis vero sui moribus vix quidquam adfert. Ultima Postilla est in Dom. XXIV. post Pentec. et finit: *si vultis penas eternas evadere et ad celestem patriam feliciter peruenire. quod nobis prestare dignetur &c.* Paullo plus de hoc Homileta dixi,

quod eum typis nunquam vulgatum putem. Codices aliquot mss. indicat Mazzuchellius Scritt. d' Ital. T. I. p. 13. fuit enim cognomine Noster Abati seu de Abbatibus, aut Alvatus. Waddingus in Scriptt. O. M. ei etiam Quadragesimale tribuit, nihil tamen de illius aevo, quod teste Codice nostro saltem Seculum XIV. fuit. Popularis erat duorum Aestivarum Ordinis sui, neque cum illis confundendus. Habes illos apud Waddingum, Mazzuchellum, etiam Fabricium.

DCCLXXXI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3094 XIV. Folior. 112. 4. nitide exaratus et minio distinctus hac rubrica est: *Incipit opus fratris Sibotonis de sanctis per totum annum.* Videlicet a Festo D. Andreae Ap. usque ad Festum D. Caeciliae V. et M. Sermones vel potius Sermonum primae Lineae de quovis Festo sunt 2 — 5. Initium hujusmodi: *Ligauerunt Achior ad arborem manibus ac pedibus ac uim eum de restibus dimiserunt.* Judith VI. In huius superficie historie quatuor uerba occurunt ad honorem beati Andree pertinentia. que sunt digna laude. que sunt causa passionis. sanctitas uite. genus mortis. consummatio felix &c. Ad calcem:

Finito libro sit laus et gloria christo.
Viuat qui scripsit. Viuat qui scribere iussit.

Fol.